

DELFTSCH STUDENTEN WEEKBLAD

ORGAAN VAN DE DELFTSCHE
STUDENTEN FEDERATIE EN VAN
DE CENTRALE COMMISSIE VOOR
— STUDIEBELANGEN —

REDACTEUREN: C. A. BAUDUIN ♦ A. A. STHEEMAN
F. J. M. BOURDREZ ♦ M. H. K. FRANKEN ♦ A. A.
BREVET ♦ MEJ. C. A. A. F. GOEMANS

Dit blad verschijnt des Vrijdags, behalve in de vacantiën. ♦♦ Begin der jaargang 1 October. ♦♦ Abonnement f 5.25 per jaar. Advertentiën 30 cents per regel. ♦ Inzendingen te bezorgen vóór Maandagmiddag 4 uur aan het Redactieadres Koornmarkt 62. UITGAVE EN ADMINISTRATIE: UNIVERSITEITS-BOEKENCENTRALE, HERTOOG GOVERTKADE 8, DELFT GEDRUKT BIJ DE TECHNISCHE BOEKHANDEL & DRUKKERIJ J. WALTMAN JR

TWEEDE JAARGANG — No. 29.

VRIJDAG 18 MEI 1923.

INHOUD: De viering van het XVe Lustrum. — D.S.C.: Vrije Studie. — N.S.O.: Officieele berichten; Steunsectie der N.S.O. — Gedachten en Gedichten: Uit een geheim dagboek. — Grooten Menschenpers: De promotie „met lof”; Heemschut. — Vereenigingsleven: Leeghwater; Technologisch Gezelschap. — Buitenlandsche Studentenpers. — Boekbespreking: De Oorsprongen van het Christendom. — Ontvangen boekwerken.

DE VIERING VAN HET XVe LUSTRUM.

Kort na het ter perse gaan van het vorige D.S.W. ontving de Feestcommissie van den heer Verkade bericht, dat hij zich om gezondheidsredenen op advies van zijn geneesheer terug moest trekken als leider van het Spel Teirlinck. Veel heeft de heer Verkade reeds voor het spel gedaan; en het was dan ook zeer tot zijn leedwezen, dat hij zich genoodzaakt zag afstand te moeten doen van zijn taak, dien hij met zooveel enthousiasme op zich genomen had, en waaraan hij met zooveel toewijding heeft gearbeid. Op Hemelvaartsdag heeft de heer Verkade nog een samenkomst gehad met den componist, waarbij het musikale gedeelte van het Spel geheel is besproken. De heer Mulder is reeds druk bezig met het schrijven van de muziek. Tenslotte heeft de heer Verkade aan de Feestcommissie doen toekomen een geheel uitgewerkt schema voor het Spel, terwijl hij over den tekst reeds met den heer Teirlinck in overleg trad.

Toen zich nu op het eind van de vorige week het moeilijke geval voordeed, een nieuwen regisseur te vinden, is de Commissie voor het Spel Teirlinck op advies van den heer Verkade in overleg getreden met den heer Joh. de Meester Jr. Deze heeft zich bereid verklaard de taak van den heer Verkade over te nemen. De Feestcommissie heeft zich gaarne naar het voorstel van den heer Verkade gericht, daar hij zich tevens bereid verklaarde, voor zoover noodig steeds den heer De Meester zijn advies te verleen. Met het oog op de continuïteit en in verband met eenige wijzigingen die de heer De Meester wilde aanbrenge, heeft de Feestcommissie het wenschelijk geacht een samenkomst te beleggen tusschen de heeren Teirlinck, De Meester en Mulder. Deze bespreking zal omstreeks Pinksteren plaats vinden.

Daarna stelt de heer De Meester zich voor tot de keuze van de hoofdfiguren over te gaan en met de repetities een aanvang te maken. Wat betreft de drie groote groepen van studenten, hiervoor zullen de repetities beginnen met een klein aantal personen, dat langzamerhand uitgebreid wordt. Een volledige lijst van de repetities zal zoo spoedig mogelijk bekend gemaakt worden.

Intekenaren op de lijst voor medespelers, die op bepaalde dagen verhinderd zullen zijn aan de repetities deel te nemen, worden verzocht dit nu reeds schriftelijk op te geven.

De vlaggen voor de decoratie van de Markt worden geschilderd door Hermann Schröder, decorateur in Den Haag, naar ontwerpen van den heer L. Chr. Kalf.

Over de versiering van Stads Doelen hoopt de Commissie spoedig plannen te publiceeren.

Van de Corpsverenigingen is aan bijdragen voor het Lustrum binnen gekomen een bedrag van f 450,—.

Voor de Prijsvraag: Lustrummarsch zijn een viertal inzendingen ingekomen, onder de motto's:

„Laga's Roem”,

„Dionysus”,

„To win or not to win”,

„Ook 't pogen is schoon”.

Het Delftsch Studenten Muziekgezelschap „Apollo” zal tijdens de a.s. Lustrumfeesten een feestuitvoering geven onder leiding

van den heer L. Ruygrok. Als soliste zal optreden Mevrouw A. Noordewier-Reddingius, die met begeleiding van het orkest eenige aria's van Mozart en Bach zal uitvoeren. Op het programma staat o.a. nog een speciaal voor deze uitvoering door den heer Ruygrok gecomponeerde lustrum-ouverture, waarin de meest bekende Delftsche studentenliederen verwerkt zijn.

Met de Roeiwedstrijden van „Laga” hebben zich moeilijkheden voorgedaan, die gelukkig thans opgelost zijn.

Het Lustrumprogramma is in 't kort als volgt definitief vastgesteld:

Zaterdag 30 Juni: Reunisten.

Zondag 1 Juli: Laga; 's avonds dansen in Stads Doelen.

Maandag 2 Juli: Eerste opvoering van Spel Teirlinck; des avonds Kermesse, Tooneeluitvoering, enz.

Dinsdag 3 Juli: Tweede opvoering van Spel Teirlinck; des avonds Apollo-uitvoering met Bal. Einde van de Lustrumviering.

F. B. SIMON VAN LEEUWEN,
Secretaris F.C.

DELFTSCH STUDENTEN CORPS.

VRIJE STUDIE.

Voordracht op Woensdag 23 Mei 1923, te 8 ure, in de Bibliotheek van de T.H., van den heer Ir. N. H. van Doorninck m.i., over: „De Inca's in Peru”.

Introductiekaarten voor niet-ingeschrevenen aan de T. H. kunnen op schriftelijke aanvraag bij den Secretaris, Voorstraat 107 verkregen worden.

NEDERL. STUDENTEN ORGANISATIE.

OFFICIEELE BERICHTEN.

De heeren H. J. A. Notermans en Mr. J. C. Baak zijn afgetreden als Secretarissen van de Steunsectie der N.S.O.

Als Secretaris is opgetreden de heer H. A. J. Drost, Admiraal de Ruyterweg 393, Amsterdam.

(Minerva).

BAAK.

STEUNSECTIE DER NEDERLANDSCHE STUDENTEN ORGANISATIE.

Verslag over Januari 1922 tot April 1923.

De periode, waarover dit verslag loopt, wordt door de maand Juni 1922 in twee deelen gedeeld. Immers, toen kreeg het definitief zijn beslag, dat ook de Unie van Roomsche-Katholieke studentenverenigingen con amore aan de steunsectie haar medewerking verleende, zoodat thans de steunsectie zich metterdaad in de medewerking der geheele Nederlandsche studentenwereld mag verheugen.

De regeling ten opzichte der inkomende gelden en goederen is thans zoo, dat er is ingesteld eene commissie van verdeling, waarin zitting hebben F. B. J. Gips en J. J. Schokking voor de Nederlandsche Studenten Organisatie, Dr. G. Brom en F. Wijffels voor de Unie van Roomsche-Katholieke Studentenverenigingen, Dr. H. C. Rutgers en W. A. Visser 't Hooft voor de Nederlandsche Christen Studentenvereniging. Deze commissie vergadert van tijd tot tijd en bepaalt dan aan welke landen en organisaties de inmiddels ingekomen gelden voor de steunverleening ten goede zullen komen. Gelden, die met een door

den geveer zelf bepaalde bestemming geschonken worden, worden natuurlijk daaraan doorgezonden.

Voor het overzichtelijke volgt hier eerst een recapitulatie. Van 1 Januari tot midden Juni 1922 werd aan geld ontvangen f 24313,30, waarvan f 8299,— speciaal voor Rusland bestemd was. Buitendien brachten de kleereninzamelingen in dezen tijd 22611 kilogram op.

Van midden Juni 1922 tot midden April 1923 werd aan geld ontvangen f 10577,46⁵, terwijl de kleereninzamelingen in deze periode 37180 kilogram opleverden.

In totaal dus Januari 1922 tot April 1923 f 34890,76⁵ aan geld en 59791 kilo kleeren ter waarde van ongeveer drie ton, derhalve aan geld en goederen samen omstreeks f 334900,—, hetwelk een resultaat is, waardoor het record van de vorige periode weder aanmerkelijk verbeterd werd.

In de periode voor Januari 1922 was er eerst in den zomer van 1920 door een commissie uit de N.C.S.V. en daarna door de steunsectie der N.S.O. in het geheel bijeengebracht aan geld bijna dertigduizend gulden en aan goederen, kleeren en levensmiddelen, voor ruim honderdtachtigduizend gulden, alzoo te samen ongeveer f 210000,—.

In het geheel heeft het comité dus in de nog geen drie jaar van zijn bestaan voor de leniging van den nood aan de Universiteiten in Centraal- en Oost-Europa bijeen gebracht ongeveer f 65000,— aan geld en f 480000,— aan goederen, alzoo totaal ongeveer voor f 545000,—, een bedrag vele malen grooter dan wij ook maar van verre mogelijk geacht hadden, toen wij den arbeid aanvingen.

Dankbaar zij hier ook gememoreerd, dat niet alleen alle plaatselijke commissies geheel belangeloos hun hulp verleenden, maar dat ook vrijwel zonder uitzondering al wat voor den arbeid van het comité noodig was: reclame-ruimte in de bladen en bioscopen, vrachtwagens en automobielen voor de inzamelingen, kisten, balen en verder pakmateriaal voor de verzending, enz., gratis ter onzer beschikking gesteld werd.

Dientengevolge waren de totale kosten van administratie en beheer, van drukkosten voor circulaires en brochures voor de reclame, van postzegels en papier, enz., in het geheel over de drie jaar gezamenlijk niet meer dan ongeveer twee-en-een-half duizend gulden, dus nog niet de helft van één percent van het verzamelde bedrag.

Hieronder volgt nog een nadere specificatie van het ontvangen: In de periode Juni 1922—April 1923 werd ontvangen van de commissie te Amsterdam S.U. f 661,35⁵, Vrije Universiteit f 141,15, Delft f 1218,90, Groningen f 90,—, Leiden f 36,50, Rotterdam f 522,41, Utrecht f 3400,50, Wageningen f 1184,50, en diversen f 110,43. Buitendien werd in deze periode bij gehouden kleereninzamelingen ontvangen te Arnhem f 653,—, Amersfoort f 77,50, Bussum f 111,50, Delft f 85,—, Heerlen f 245,97, Maastricht f 540,—, Roermond f 436,—, Tilburg f 687,38 en Venlo f 375,37. Alzoo tezamen totaal f 10577,46⁵.

Buitendien werden bij de in den laatsten tijd gehouden kleereninzamelingen te Amsterdam, Apeldoorn, Bussum, Hilversum, Leiden en Meppel nog belangrijke bedragen ontvangen, maar ten deele werden die door de plaatselijke commissies rechtstreeks gezonden naar bepaalde noodlijdende Universiteiten, waarvoor zij in het bijzonder voelden en ten deele zijn de rekeningen dezer inzamelingen nog niet afgesloten, zoodat de bedragen nog niet bij het comité werden ingezonden.

Kleereninzamelingen werden in deze periode gehouden door plaatselijke commissies te Arnhem, Amersfoort, Apeldoorn, Bussum, Den Haag, Heerlen, Hilversum, Kerkrade, Maastricht, Meppel, Roermond, Sittard, Tilburg en Venlo, met het bovengenoemde resultaat van een opbrengst van 37180 kilo. Buitendien waren er onlangs ook nog kleereninzamelingen in Amsterdam en Leiden, maar daarvan zijn de resultaten mij nog niet gemeld, zoodat deze in een volgend verslag vermeld zullen worden, evenals die van een inzameling te Utrecht, die de volgende week gehouden wordt.

Was in het voorjaar 1922 het record van de resultaten eener kleereninzameling door de Utrechtsche commissie zeer verbeterd, doordat zij in een enkele inzameling 9270 kilo bijebracht, thans in het voorjaar van 1923 was het de commissie der Theologische School te Kampen, die alle records verbeterde, want in samenwerking met de studenten der Theologische School te Apeldoorn brachten zij in een enkele inzameling in die plaats een goed eind over de tienduizend kilo kleeren bijeen.

Gedurende de maanden Januari tot Juni 1922 werd aan geld ontvangen van de commissie te Amsterdam S.U. f 1870,25, Vrije Universiteit f 35,—, Delft f 740,60, Kampen f 1597,58, Leiden f 1197,65, Rotterdam f 37,—, Utrecht f 1017,17, Wageningen f 1204,80, en diversen f 2085,23. Buitendien door de loterij f 3603,75, door den bond van comité's voor Rusland f 7250,— en bij de in deze periode gehouden kleereninzamelingen te Arnhem f 115,50, te Goes en 's Heer-Arendskerke f 501,27, te Haarlem f 430,—, te Middelburg f 343,— en te Oosterbeek f 185,—. Alles tezamen totaal f 24313,30.

Kleereninzamelingen werden in deze periode gehouden te Amsterdam, Bussum, Delft, Goes en 's Heer-Arendskerke, Groningen, Haarlem, Hilversum, Middelburg, Oosterbeek, Utrecht,

Wageningen en Zwolle met het hierboven reeds vermelde resultaat van een opbrengst van 22611 kilogram.

Resumeerende kan dus gezegd worden, dat de steunsectie der N.S.O. met de in het afgelopen jaar behaalde resultaten zeer tevreden kan zijn. Echter is er nog allermint reden om op onze lauweren te gaan rusten. De groote val van de mark heeft de toestand in Duitschland weer erger gemaakt dan ooit, de duizende vluchtelingen studenten in Praag uit Rusland en de Ukraine behoeven dringend steun, de Wirtschaftshilfe, de coöperatieve keuken en de verdere organisaties om zich zelf te helpen, die de studenten in Oostenrijk opgericht hebben, moeten telkens weer even over een dood punt heen geholpen worden, uit Hongarije bereikte ons een dringende vraag of wij niet een paar duizend gulden konden fourneeren als aanvangskapitaal om eenige dergelijke organisaties te starten, en ten slotte is er altijd nog Rusland, waar het leven aan de Universiteiten vrijwel niets dan ellende is.

Zoo is er voor onze nationale steunsectie nog werk te over en is het nationale comité ten volle gerechtigd om een krachtig beroep te doen op alle plaatselijke commissies om ook in het komende jaar zoo actief mogelijk mede te helpen.

Namens de steunsectie der N.S.O.,

H. C. RUTGERS, Penningmeester.

Postrekening: Driebergen 7477.

Driebergen, 1 Mei 1923. „Hardenbroek”.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN.

UIT EEN GEHEIM DAGBOEK.

Donderdag 10 Mei. Heden morgen reeds vroeg de deur uit ter Varsity. Het weder al hard werkende om zijne reputatie van maximum regenval op Hemelvaart hoog te houden. Vele dagjesmensen reeds ter fietse, waaronder ettelijke dames in vroolijk zomercostuum. En de slap geregende bloemen der hoofddekseis plus de modderspatten op witte schoenen mij aandoend als treurig symbool van den komenden dag.

In den trein ettelijke bekenden, en velen zeer wit-rood gezind, en men daarom een streepdas in stukjes geknipt, en wij allen 2 cm². Laga-kleur op regenmantel.

Op de boot zeer koud, desalniettemin de stemming goed. En men mij vertellend Laga reeds zeker van alle overwinningen op één na, en ik vindend dit zeer kras.

Regen onderwijl hardnekkig vallend, en het zeil boven onze hoofden er de brui aan gevend en door gaan lekken, en mijn laatste hoop gevestigd op regenmantel.

Voor een sluis lang stil gelegen, en nog ettelijke booten naderbij gekomen, waaronder een stoomer met Njord-aanhangers, dewelke zeer geprikkeld op het gezicht der Laga-kleuren.

Nog eenig oponthoud bij bruggen in Haarlem, dan lustig doorgestoomd, en wij allen benieuwd nog op tijd te komen, aangezien de sluis veel van tijdvoorraad gevergd.

Eindelijk Hembrug in zicht, en schipper hard doorvarend.

Dadelijk ettelijke politiebuiten om ons, en wij niet meer door mogen varen tot finish wegens gevorderd uur, en men ons een ligplaats aangewezen.

En wij te liggen in de buurt van zeer luidruchtige bende, dewelke met wit-roode vlaggen, roode rozen en roode tulpen zeer communistisch aandoend.

Wedstrijd bijna beginnend. Vierriems gieken komen langsgeroeid naar start.

Uit den hemel nog steeds water gieten, en het een gewoon sterveling onaangenaam aandoend, men voor dezen dag geen stel droge uren bewaard.

Ettelijke mensen hun hoofden draaiend naar rechts, daarop wij allen kijkend, en een school hardwerkende gieken aankomend. Het geheel een aardig gezicht, maar door afwezigheid van roode truien niet wetend waarvoor te juichen, en het gehele nummer ons daardoor tamelijk onverschillig latend.

Daarna wij allen een tijdje eendrachtig zitten rillen, en ik mijn regenmantel gezegend hij niet doorlekkend; dan onze halzen uitgerekt naar rechts, alwaar een Laga-vier in zijn eentje aankomend, dewelke zeer mooi roeiend en van alle zijden zeer toegejuicht, en wij hem na-oogend tot einddoel veilig bereikt, en dit over 't algemeen een stijlvol nummer gevonden.

Vervolgens een kop koffie gedronken, welks inhoud weldadig aandoend; en toevallig opkijkend, tot mijne verwondering weer een giek bemerkend, en men mij uitleggend deze nog aan 't mededingen met Laga-giek van zoeven, en allen de nakomertjes hartelijk aangemoedigd.

Wij allen nu zeer benieuwd naar volgend nummer, hetwelk uit sciffeurs bestaand.

Wederom onze oogen naar rechts wenden, en vervolgens met kijker op water gezocht, alweer een roode stip ontdekt, dewelke zeer snel naderend.

Waarop wij allen zeer hard juichend, en sciffeur met lange mooie slagen voorbij roeiend, en Laga-enthousiasten op boot naast ons tot schreiens toe bewogen.

Vervolgens wegens verstijving naar kajuit, alwaar eenige warmte opgedaan; en wederom op dek verschijnend, plotseling

weer een sciffeur in de vaart, dewelke tranen van medelijden een hoongelach opwekkend bij dragers van verschillende kleuren; en ik vernomen deze roeier een mededinger van solo-sciffeur van Laga.

Daarna het uur genaderd van hoofdnummer; en toeschouwers merkbaar zenuwachtiger dan bij vorige nummers.

Wederom halzengerek.

Men mij uitleggend te kijken naar vlaggestokken bij finish, en ik dezen raad opvolgend en fel turend naar de stokken; plotseling een roode vlag in top, en lager 4 andere. En allen ontroerd gillende naar de hoogste Laga-vlag, dewelke steeds de hoogste blijft.

En plotseling voor ons de heele vloot voorbij racend, met rood-truien vooraan, en een oorverdoovend gejuich, gebel en getoeter ontstaand, maar roeiers zich niet van de wijs laten brengen; Laga het eerst de finish bereikt, en hierover ettelijke personen bijna van vervoering in kanaal getuimeld.

En even later winnaars met kransen om aan komen roeien, en van alle kanten hun een donderende ovatie gebracht, dewelke zij waarlijk zeer verdiend.

Vervolgens naar kajuit gegaan, alwaar wedstrijd verder gevolgd; een paar hard kampende tweeën voorbij komend, en ettelijke minuten later geconstateerd Maasploeg der Minervavieren op slofjes aan 't winnen, en men zulks verklarend uit aanwezigheid van twee roode truien aldaar.

Plotseling men ons waarschuwend, dat achten naar start, en wij wederom naar dek, alwaar juist ziende de slag van een acht een snoek vangend, en ik mij voorgenomen mij nooit meer te geneeren voor snoeken, aangezien zelfs wedstrijd-achten zich zulks veroorloovend, vijf minuten voor starten.

Deze achten een geweldige spanning teweeg brengend, en wij allen bevend te wachten op het startsein.

Schot gevallen, en wij starend naar de vlaggen, dewelke maar steeds gelijk hangend. Dan Laga-vlag iets boven, en alle wit-rood aanhangers gerust aan 't loeien, hetwelk echter plotseling onderbroken, als Njord-vlag snel de hoogte ingaand, en roode vlag onderaan.

En velen zich gedragend als of wereld-ondergang nabij, en met witte angstgezichten starend naar noodlottige vlag; waarop deze zoo welwillend te zakken, en Laga-vlaggetje langzaam maar zeker klimmend, welke beweging begeleid door stijgend gegil van toeschouwers.

Achten komen in gezichtsveld, en spoedig zij ons voorbij klievend en 't gehuil, geloei en gebel van kijkers een dusdanigen omvang nemend, ik sterk voor mijn trombelvliezen vreezend.

Schot valt, wit-rood gewonnen, en velen zoo lang gejuicht, tot laatste stemband bezwaken.

En allen zonder onderscheid het er over eens, Laga zich dezen dag buitengewoon kranig gedragen.

Daarop zoo spoedig mogelijk weg gevaren.

Schipper door de vele emotie's blijkbaar de kluts kwijt geraakt, want hij aan 't dolen op Kagerplassen, bijgevolg wij pas laat in trein beland.

Langs Delft komende, aldaar vele studs met fakkels op perron, en muziek die zich hevig weert, en wij merkend in een en dezelfde trein met race-roeiers gezeten, dewelke door enthousiaste kameraden op schouders getild en door muziek en vrienden toegejuicht, en ettelijke mannen met bouquets aan komen dragen.

En daarop mijn trein verder rijdend, en fantastische optocht uit gezichtsveld verdwijnend.

CHIOGGIA.

GROOTE MENSCHENPERS.

Hoewel onderstaand artikel meer speciaal over geneeskunde-studie handelt, komt het de redactie voor, dat het om zijn algemeene strekking, ook onder Delftsche lezers wel belangstelling zal vinden.

DE PROMOTIE „MET LOF”.

Prof. Van Rijnberk, hoofdredacteur van het „Tijdschrift voor Geneeskunde” maakt daarin eenige opmerkingen over de promotie „met lof” waaraan we het volgende ontleenen:

„Niet voor de eerste maal bereikt onze redactie of liever den persoon van een der beheerende redacteuren een klacht over niet toekennen van het cum laude bij promotie tot doctor in de geneeskunde. Vroeger gold het Amsterdam, ditmaal Utrecht. De zaak schijnt mij belangrijk genoeg om haar van deze plaats te beschouwen. Te Amsterdam bestaat al jaren een afspraak tusschen de meeste leden der faculteit van wis- en natuurkunde om het praedicaat cum laude voor niemand aan te vragen, noch het aan niemand meer toe te kennen. Thans schijnt in de geneeskundige faculteit eenzelfde afspraak gemaakt te zijn. Men vroeg ons in dit verband, naar aanleiding van een berichtje in de „N.R.C.L.”, „is de faculteit niet verplicht openlijk te verklaren dat zij het praedicaat niet wil toekennen? Of schrikt de faculteit ervan terug een brevet uit te reiken, dat zij onbekwaam is om in deze rechtvaardig te handelen?” De zaak is niet zoo eenvoudig als het lijkt. Allereerst hebben de faculteiten als universitaire lichamen in deze geen zeggingskracht. Men promoveert niet voor

de faculteit, maar voor een commissie uit den academischen senaat. De promotie is senaatszaak, geen faculteitszaak. Vandaar mijn voorzichtige omschrijving in den aanhef. Er bestaat niet, kan niet bestaan een faculteitsbesluit om het cum laude niet meer te kennen; slechts een onderhandsche afspraak van een meerderheid van faculteitsleden om in de senaats-commissie voor promoties op een bepaalde wijze te handelen. Dit is geschied te Amsterdam en blijkbaar ook te Utrecht, meer niet.

Gaan wij nu de wettelijke regeling der promoties na. Het Kon. besluit van 27 April 1877 (Staatsblad no. 87 met alle volgende wijzigingen tot 24 Sept. 1919, Staatsblad no. 411) regelt vorm en beginsel dezer materie op ondubbelzinnige wijze: „Indien bij de promotie bewijzen van meer dan gewone bekwaamheid zijn gegeven, wordt in het diploma vermeld, dat de doctorale graad cum laude is toegekend. Staken de stemmen over deze bijvoeging, dan blijft zij achterwege” art. 22, 2de en 3de lid.

Het nieuwe Academische Statuut (Kon. besluit van 15 Juni 1921, Staatsblad 800) neemt deze bepalingen in het 2de lid van art. 32 ongewijzigd over.

Er kan dus geen twijfel bestaan, dat het wettelijk recht van ieder promovendus is aanspraak te maken op de loffelijke vermelding, zoodra hij bewijzen van meer dan gewone bekwaamheid heeft gegeven. Hiervoor behoeft hij slechts de uitgesproken meening van de helft plus één van de leden uit de senaats-commissie welke hem examineert.

Evenmin kan er dus twijfel bestaan, dat een afspraak van commissieleden, nooit meer te erkennen, dat iemand bij een promotie bijzondere bewijzen van bekwaamheid zal geven, rechtstreeks tegen letter en geest van de wet indruischt.

Voor een dergelijke, de wettelijke rechten hunner eigen leerlingen te kort doende afspraak hebben de hoogleraren natuurlijk (!) uitstekende (!) redenen. Het loont de moeite het voor en tegen eens samen te vatten.

Vragen wij eerst, welke gronden tot de instandhouding van de cum-laude bepaling in het Academisch Statuut geleid mogen hebben. Natuurlijk geen zakelijke noch practische. Slechts overwegingen van moreelen aard. Het praedicaat bedoelt een belooning te zijn voor bijzondere toewijding, een erkenning voor verdiensten, een opwekking tot wedijverende inspanning. Voorts kan het later als een onderscheidende documenteering van meer dan gewone bekwaamheid nuttig zijn bij de keuze van ambtenaren of sollicitatie naar betrekkingen. Overigens lijkt het praedicaat een nog al onschuldige streeling van de persoonlijke eerezucht en ijdelheid. Gevaren schijnen aan de toekenning ervan niet verbonden.

Wat pleit dan voor een stilzwijgende afspraak om de wet niet toe te passen? De oorzaak hiervan is deze. In theorie zijn alle promoties gelijk. In de practijk echter is de promotie in elk vak een beetje verschillend van die in de andere. In sommige klinische vakken kan de promovendus in korten tijd met weinig moeite een aardige onbeteekenende dissertatie samenstellen. Een literatuur overzicht, een uitvoerige beschrijving van een paar klinische gevallen, een uitgesponnen nabetrachting; dat alles eischt weinig tijd, weinig arbeid en zeker geen buitengewone bekwaamheid. Maar neem nu eens een anatomische dissertatie. Die kan niet voorbereid worden zonder eigen werk over een oorspronkelijk onderwerp. Een anatomische dissertatie eischt op zichzelf al meer dan gewone bekwaamheid. Hetzelfde geldt van andere vakken; eigenlijk voor alle laboratoriumvakken.

Zoo gezien, zou het praedicaat cum laude eigenlijk a priori al aan allen moeten toegekend worden, die een dergelijke dissertatie bewerkt hebben. Dat zou dus voeren tot een ongewenschte bevoorrechtiging van bepaalde leervakken.

Naast dezen zakelijken factor is er nog een persoonlijke. Het aandeel, dat de hoogleraren aan onder hun leiding bewerkte dissertaties nemen is zeer verschillend. Sommigen bepalen zich inderdaad tot „leider” zonder daadwerkelijk in te grijpen. Anderen strekken hun deelneming en medewerking zeer ver uit. Is het te verwonderen, dat een hoogleeraar, die den arbeid voor een dissertatie geheel heeft medegeleefd, ja misschien het proefschrift voor een goed deel eigenmondig gedicteerd heeft, bij de promotie zoo in geestdrift geraakt... over zijn eigen werk, dat hij met eerlijke overtuiging het cum laude er voor vraagt? Dat is in het geheel niet vreemd. En 't spreekt vanzelf, dat de collega's zoo'n ijverige collega dan moeilijk weigeren kunnen, voor de zooveelste maal in den persoon van een assistent te promoveren, cum laude natuurlijk. Dit brengt dan echter weer een moeilijkheid mede: het toekennen van het praedicaat hangt dan af van aard en aanleg der verschillende hoogleraren en niet van aanleg en bekwaamheid der doctorandi! Amsterdam heeft indertijd een paar hoogleraren gekend, die in eerlijk optimisme voor ongeveer al hun promovendi het cum laude eischten. Stakers, die onder meer pessimistische hoogleraren naar den doktershoed dongen, moesten het zonder cocarde stellen. Het is natuurlijk dat dergelijke toestanden niet gewenscht zijn.

(Handelsblad).

(Zie vervolg Tweede Blad).

ADVERTENTIËN.

JOH. A. LOMMERS (6) **MOLSLAAN 133. ♦♦ TELEFOON 729.**
Ook voor uw **Bindwerk** het adres.

Repeteeren Waterstaatsrecht.

Adres W. H. VAN ULSEN, Fabritiusstraat 14, Delft. (4)

DRUKKERIJ WALTMAN
KOORNMARKT 62

**DRUKWERK VOOR
VEREENIGINGEN**

WORDT SMAAKVOL EN MET ZORG
UITGEVOERD TEGEN ZEER BILLIJKEN
PRIJS EN SPOEDIG GELEVERD

JOH. GRABIJN

Heerenkleeding naar Maat

OUDE DELFT No. 239 - DELFT (10)

F. OOSTERHOFF

≡ ANTIQUITEITEN ≡

VOORSTRAAT 43 - DELFT

15

BAMI.

NASSI GORENG.

DINERS van af f 1,-.

Chr. F. Rüter, Oude Delft 120.

BAMI.

HANDLEIDING BIJ DE STUDIE

DER

INTEGRAALREKENING

DOOR

M. D. CHARLOUIS w. i.

(480 bladzijden).

Wordt zolang de voorraad strekt aangeboden in linnen band voor **EEN GULDEN**. Er is nog een **betrekkelijk klein aantal exemplaren** dat wij tegen dezen prijs wenschen uit te verkoopen. In dit boek zijn opgenomen tal van vraagstukken met antwoorden van de vroegere examens B.

Men bestelle tijdig, het aantal exemplaren zal spoedig verkocht zijn.

**TECHNISCHE BOEKHANDEL
EN DRUKKERIJ J. WALTMAN JR**
BINNENWATERSLOOT 33.

ALLES (10)

wat valt onder de benaming **DRUKWERK** (Naamkaartjes, Vereenigingswerk, Brochures, Dissertaties, Jaarboeken enz.) wordt snel en onberispelijk geleverd door

N.V. VEREEN. DRUKKERIJEN JUDELS & HOGLAND
Choorstraat 47 ♦ DELFT ♦ Telefoon 247

Weder ontvangen een groote zending

zwaar wit teekenpapier

(extra radeervast) merk Carl Schleicher & Schull.

AFD. TEEKENBEHOEFTE

TECHNISCHE BOEKHANDEL & DRUKKERIJ J. WALTMAN JR.

BINNENWATERSLOOT 33.

TWEEDE BLAD

BEHOORENDE BIJ HET DELFTSCH STUDENTEN
WEEKBLAD VAN VRIJDAG 18 MEI 1923.

HEEMSCHUT.

De heer Henri Polak schrijft, in het Alg. Handelsblad over Heemschut en brengt ter sprake de vernieling der landelijke schoonheid in de omgeving van Amsterdam, speciaal naar aanleiding van de ontworpen spoorweg-ringbaan, die de Nieuwe Meer zal bederven voor watersport.

Wij lezen o.a.:

„Doch de ontwerper zal, naar het oude ingenieursrecept, eenvoudig met passer en liniaal gewerkt hebben op de kaart, zonder zich er om te bekommeren, wat hij in werkelijkheid met deze instrumenten voor onheil ging stichten.” „Is het nooit een dier heeren (de kopstukken van Publieke Werken) in den bol gekomen, daar eens te gaan kijken, te gaan waarnemen wat men daar eigenlijk den doodsteek toebrengen gaat?” „En vooral, zijn er in den Raad geen mannen of vrouwen, die hun best willen doen, om dergelijke onheilen te voorkomen?”

Hoe? Door het daarheen te leiden, dat plannen van zulken aard openbaar gemaakt worden vóór zij vasten vorm gekregen hebben, vóór zij uitgewerkt zijn.

Thans wordt men telkens weer gesteld voor voldongen feiten. In de bureaux van Publieke Werken, in die van Waterstaat, in die van de Nederlandsche Spoorwegen en van Provinciale Besturen worden zulke plannen beraamd, ontworpen, uitgewerkt; onderhandsche afspraken worden tusschen allerlei autoriteiten gemaakt, regelingen worden getroffen, concept-besluiten geredigeerd, onteigeningen voorbereid. Als aldus alles bekookstooft is, dan eerst wordt de zaak publiek en indien dan onheil dreigt voor de schoonheid van stad en land en dingen als de hier behandelde, staan de verdedigers van een en ander voor een ijzeren muur, tegen welken maar al te vaak vergeefs storm geloopt wordt.

Het moet regel worden, dat alle voornemens van dezen aard tijdig gepubliceerd worden. Vrees voor speculatie in te onteigenen bezittingen behoeft men niet te koesteren, want daaraan ontkomt men toch niet en de rechterlijke colleges nemen bij onteigenings-procedures toch stevast beslissingen ten nadeele der gemeenschap. Er moet een einde komen aan dat steeds maar stellen voor *faits accomplis*. Directeuren van Publieke Werken, ingenieurs enz. kunnen de uitmuntendste menschen zijn, doch zij hebben nu eenmaal niet het monopolie van alle wijsheid. Integendeel, hebben zij maar al te vaak en al te doorslaand getoond, hun taak zeer eenzijdig op te vatten. Zij zijn dienaren van het publiek, geen dictators over hetgeen men op het oog heeft, zijne meening daarover te kennen te geven. Er is geen reden, waarom de burgerij maar stilzwijgend zou hebben te aanvaarden hetgeen in de bureaux en aan de teekentafels beraamd en uitgewerkt is. De menschen dienen te weten wat men voornemens is hun te ontnemen en wat zij er voor in de plaats zullen krijgen. Zij behooren in de gelegenheid gesteld te worden, daarover hunne meening te kennen te geven, als het nog tijd is en de mogelijkheid nog bestaat, om, zoo noodig, in de plannen verandering te brengen. De *Jacks-in-office* hebben in ons land waarlijk genoeg vernield, bedorven en verprutst, dat men nu den tijd gekomen mag achten, om ook dengene stem in het kapittel te geven, die liefde voor de schoonheid, voor de moreele belangen, voor de gezonde ontwikkeling des volks, drijft tot het spreken van het woord en het doen van de daad.”

Tot zoover de heer Polak. Wij nemen zijn stuk over om eventuele a.s. schoonheidsvernielers-ingenieurs onder onze lezers tot beter inzicht te brengen. Maar ook zij, die het zoozeer begeerde ambt reeds lang vervullen, zijn niet te oud om wat te leeren. Want op den dag dat de eerste elektrische langs de Oude Delft tjingelt, zullen wij bedenken: „dat zij maar al te vaak en al te doorslaand hebben getoond, hun taak zeer eenzijdig op te vatten.”

VEREENIGINGSLEVEN.

LEEGHWATER.

Het Bestuur stelt de volgende kandidaten voor de Verificatie-Commissie:

J. van den Berg, G. P. de Haas, E. J. IJzerman.

Excursie naar Den Haag, op Woensdag 23 Mei a.s., in samenwerking met het Technologisch Gezelschap.

Des voormiddags bezoek aan de **Topografische Inrichting**, Princessegracht naast Princesse Schouwburg. Samenkomst aldaar om 9.30 uur. Beschrijvingen der T. I. in „De Ingenieur” 1923, No. 15 (het technisch bedrijf) en No. 16 (het nieuwe gebouw).

Des namiddags 2 uur bezoek aan de **Landsdrukkerij**, Fluweelen Burgwal 18, bij de Heerengracht.

De deelneming is beperkt tot 20 leden van ieder Gezelschap. In de eerste plaats komen in aanmerking zij die van het studie-

vak „Drukkerijen”, op de hoogte zijn. Inteekenlijst bij Labriijn sluit 22 Mei, 11 uur.

Namens het Bestuur,

J. F. EBELING, Vice-Secretaris.

Delft, Hugoplein 11.

TECHNOLOGISCH GEZELSCAP.

Excursie onder leiding van den Professor W. P. Smit t. Datum: of 23 of 24 of 25 Mei 1923, naar Den Haag. Bezichtiging Landsdrukkerij en Topografische inrichting. 9.30 uur v.m. Topografische inrichting. 's Namiddags Landsdrukkerij.

Datum wordt nader bekend gemaakt. Inteekenlijst T.G.-bord. Sluiting inschrijvingslijst Vrijdagmiddag a.s. 3 uur namiddag.

Aantal deelnemers: 20 Technologen en 20 Werktuigkundigen. Delft, Zuidwal 7a.

A. DEKKER, Excursieleider.

BUITENLANDSCHE STUDENTENPERS.

In het Aprilnummer van de „Gazzettino Universitario” komt een artikel voor, getiteld: „De Toestand van de Internationale Studentenwereld”, waaruit wij het volgende vertalen:

De internationale studentenrelaties geven geen aanleiding tot voldoening. De Fransch-Duitsche tegenstelling schept in den boezem der C.I.E. verwarring; misschien zelfs zal de C.I.E. niet in staat zijn die tegenstelling te overwinnen. De onwil van Frankrijk is te sterk en te hardnekkig en de andere studentenorganisaties hebben te weinig kracht om tot het herstel van zaken te dwingen.

De C.I.E. is, tegen zijn Statuten in, een onheilvollen weg opgegaan, door de onvermijdelijke schokken, die ontstaan moesten tusschen de leden die de leiding hadden. De onheilen echter zijn van verschillenden aard. Aan den eenen kant zijn er de voortdurende schommelingen in de internationale politiek, aan den anderen kant ziet men een geringe samenwerking tusschen de organisaties, welke één lijn moesten trekken. Dit zijn de twee hoofdfouten; daarnaast komen er van minder belang, die van verschillende oorzaken afhangen, zooals b.v. het gebrek aan activiteit van de secretarissen, de slechte financiële toestand, het feit dat de centra der actie ver van elkander verwijderd zijn, enz.

Toch heeft de C.I.E. vele veranderingen noodig, en misschien, een fundamenteele omwerking, omdat zij haar fouten in haar geboorte gekregen heeft.

De internationale betrekkingen vormen de hoofdschotel voor de C.I.E.; de nationale organisaties moesten dus hun eigen programma in de C.I.E. ten uitvoer leggen, hoewel verschillende omstandigheden het niet gewenscht maken, dat studenten over het een en ander zich als arbiters opwerpen.

Zonder deze betrekkingen is de C.I.E. een doode letter, die haar statuten onveranderd van congres tot congres voortsleept, zonder enig teeken van vitaliteit.

Van Praag naar Den Haag, van Den Haag naar Oxford gaat de studentendiplomatie voort zijn politieke tactiek toe te passen, en zijn decadente zwakheid te toonen.

Toch is de roeping van de studeerende jeugd een geheel andere, en heeft zij doeleinden die in regelrecht contrast staan tot die diplomatie, of deze nu al of niet te goeder trouw is. In het algemeen is gekonkel echter niet een teeken van ernstigen wil, en mag zij dus in geen geval aan het hoofd der studentenrelaties worden geplaatst; de leiders echter zijn nog steeds tot uitstellen en nog eens uitstellen geneigd....

De geringe samenhang tusschen de leden der C.I.E. is een tweede factor van machteloosheid. De nationale organisaties bemoeien zich alleen, en zelfs te veel, met zichzelf; ten opzichte der C.I.E. is het bewustzijn der studenten nog in een embryonaal stadium. Behalve de internationale sportwedstrijden, is er niets wat de studenten voor een internationale samenwerking interesseert, terwijl de relaties tusschen de nationale organisaties verder alleen bestaan in studiereizen.

Nu geeft weliswaar de C.I.E. in den laatsten tijd blijk, zich meer te interesseeren voor verschillende universitaire quaesties; echter zal men nooit tot een volledig resultaat kunnen komen, zolang een der grootste en bloeiendste lichamen, de Duitse Studentenschaft, buitengesloten is. Deze kan wel leven zonder de C.I.E., de C.I.E. echter niet zonder haar.

De Union Nationale Française des Etudiants moet dus toegeven en zich aanpassen aan den geest van de groote meerderheid, die de afronding van de C.I.E. verlangt zonder voorwaarden en beperkingen.

De Confédération heeft een edel en hoog doel, dat is: de broederschap der studenten van alle naties; met het oog op dat doel moeten de geschillen een einde nemen, ook wanneer deze hun grond hebben in nationale belangen-tegenstellingen.

(Minerva).

LUIGI MAZZACCA.

BOEKBESPREKING.

H. Bakels: De Oorsprongen van het Christendom. 1923.
Elzeviers Algemeene Bibliotheek, 13.

Iedere taal is in eersten aanleg sterk realistisch — immers, geen uitkomst is meer empirisch verkregen — en geenszins geëigend, om er de uitteraard abstracte religieuze constructie mede te formuleeren, waarin ieder volk in zijn jonge jaren de voor het eerst hem bewust geworden tegenstellingen tusschen zijn „ik” en de wereld, tusschen tijd en eeuwigheid op elkander tracht te betrekken. Zoo moet het wel gebeuren, dat het aan alledaagsche voorwerpen, zegswijzen, gebeurtenissen en voorstellingen een ideologische tweede beteekenis verleenen gaat. Als er bij voorbeeld geschreven staat: „Ik ben de ware wijnstok,” of: „neemt, eet; dit is mijn lichaam,” dan vat toch niemand dit in zijn realistische beteekenis op, en zoo hebben deze voorstellingen een andere waarde naast hun letterlijke verkregen, zoo is heel de canon van beelden, parabelen, mythen, mysteriën, legenden, e.d. ontstaan, waarmee een volk aan zijn religieuze overtuiging vorm tracht te geven, zoo ook zijn de christelijke beelden en ideologieën, opgeteekend in het Nieuwe Testament, ontstaan.

Nu had de toenmalige antieke wereld reeds een menigte van voldragen culturen gekend en de bestaande beeldenschat was dientengevolge zeer rijk, en niets natuurlijker, dan dat de eerste christenen zich van deze bestaande ideologieën zouden bedienen hebben, om de in hen ontkiemende religieuze overtuiging vast te leggen. Het is dan ook niet te verwonderen, dat het christendom met andere, vroegere godsdiensten tal van uitdrukkingswijzen gemeen heeft. Geenszins sluit dit vanzelfsprekend gemeenschap van ideeën in. Laat ik dit met een enkel voorbeeld ten overvloede toelichten. Een oude Babelsche ritus bestond hierin, dat men op zekeren lentedag een terdoodveroordeelde plechtiglijk Babylon inhaalde, hem gedurende bepaalden tijd eer bewees en vervolgens hem kruisigde. Na drie dagen ensceenderden de priesters listig een opstanding. De gang van zaken en de data kwamen tot in de details, die ik u hier niet geven zal, overeen met de gebeurtenissen van Palmzondag tot en met Paschen, gelijk het N.T. ons die geeft. Met dit gebruik bedoelden de Babyloniërs het vruchtbaarheidsmysterie te vieren van den jongen, levensbrengenden god, die sterft, maar weer opstaat, en zoo sterker is dan de dood. Dat dit niet is de zin van den dood

van den Christus, is klaarblijkelijk. Zoo kan men meer vorm-overeenkomsten aanwijzen, die geen ideeovereenkomsten zijn.

En nu is het m.i. onjuist gelijk Ds. Bakels heeft gedaan, als men zegt: kijk, dit is een reeks reeds bestaande verhalen, die wij in het N.T. terugvinden, dit zijn dus even zoovele oorsprongen des christendoms. Alsof bovendien, en dit lijkt mij een tweede fout in dit werkje, Christendom en N.T. identiek zijn! Over den ouderdom der verschillende boeken van het N.T. gaan vele schattingen, maar algemeen wordt toch aangenomen, dat geen der boeken ouder is dan 50 na Christus, zoodat het Christendom van vroeger datum is dan het N.T. In ieder geval is dus de gang van zaken zóo geweest, dat de verhalen van het N.T. niet het oer-christendom in zijn wezen bepaald hebben, doch later, als illustratie ervan opgesteld zijn. Zoodat hiermee het N.T., als oorsprong van het Christendom, zijn beteekenis verliest.

Men kan zich nu afvragen, wat dan wel de oorsprongen van het Christendom zijn, en dan zou ik willen antwoorden: die lagen in de menschen zelf. Niet in verhaaltjes, die zij toevallig wel eens gehoord zullen hebben, maar in de nooden van hun ziel, zooals die ontstaan waren als reactie op heel de constellatie, geestelijk, politiek en maatschappelijk, van de wereld om de Middellandsche Zee in die dagen.

En daarom, al moet dit boekje, gelijk de schrijver zelf in hoofdstuk I, op pag. 2, zegt, niet meer zijn dan een communiqué „op welk standpunt de tegenwoordige wetenschap staat”, het had toch zeker op den weg gelegen, al de gebieden aan te geven, waar men die oorsprongen pleegt te zoeken. De nu gevolgde methode, om 81 pagina's van de 96 te vullen met overeenkomsten, gevonden tusschen christelijke en andere voorstellingswijzen, geven, ronduit gezegd, dit boekje een eenigszins dilettanterig tintje: alsof ik het had geschreven.

J. T.

ONTVANGEN BOEKWERKEN.

IJzerbouw. — P. Bakker Nzn.

Invarianten Theorie. — Prof. Dr. Roland Weitzenböck.

Repetitie-Dictaat.

Beschrijvende Meetkunde. — Ir. W. J. Vollewens c.i.

De Relativiteitstheorie. — Prof. Dr. J. D. v. d. Waals Jr.

Bijbel en Jeugd. — Prof. Dr. Ph. Kohnstamm.

ADVERTENTIËN.

Twee Herinneringen aan een vroeger Lustrum van het D.S.C.

**TAFEREELLEN UIT HET LEVEN
VAN LORENZO DE MEDICI.**

Album van wit linnen met goudtitel en wapen in kleuren, van 22 bladen carton, waarvan 10 met reproducties in kleurendruk naar aquarellen van HENRICUS en 10 met een tekst van Dr. P. C. BOUTENS.

≡≡≡ **ITALIAANSCH LIEDJE** ≡≡≡

gezongen door de Bloemenmeisjes in het Tournooi op woorden van LORENZO DE MEDICI.
Gecomponeerd door F. E. A. KOEBERG.

(Voor 3-stemmig meisjeskoor met Mandolinen en Guitaren).

Van deze beide uitgaven uit het XIIe Lustrum, dat zoo schitterend slaagde, zijn nog een 60 tal exemplaren over die wij, zolang deze voorraad voldoende is, aanbieden te samen voor

Een Gulden en vijftig cent.

BOEKHANDEL J. WALTMAN JR. BINNENWATERSLOOT 33